

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вареш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свята 2 год. 8-й пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Намістник про виїмковий стан.

Депутация комітету, вибраного на зборах в львівській ратуші дня 14. с. м. в справі знесеня виїмкового стану і наглих судів, вручила вчера намістникови меморіял в тій справі. В меморіялі наведені ухвали віча а відтак висказано прошене, щоби виїмковий стан був знесений як найскорше. Прошене мотивоване тим, що забуреня в 13 повітах були майже виключно звернені против шинкарів та коршмарів а не против жидів, яко таких, що попри злочинні напади було багато випадків легкодушних вибриків та сваволі, що учасниками в тих нападах були по більшій часті молодіж, недоростки та маломісточкова голота, а поважна часть населеня заховувала ся супокійно. Розправи судові виказали, що між простим народом розпустив був хтось вигадку, що правительство дозволило рабувати жидів і се причинило ся до скорого розширення забурень. Власти краєві не виступили так скоро і енергічно в перших випадках забурень, якби належало було, і ся обставина піддержувала темних людей в блуді, а агітаторам дала нагоду голосити, що розбої діють ся за відомостию власти. Але коли власти заняли енергічне і рішуче становище, забуреня устали всюда, нїм ще заведено виїмковий стан і нагли суди. Меморіял зазначає дальше, що вже сам факт заведеня виїмкового стану в 33 повітах з 2,760.000 населеня, коли забуреня проявили ся в 13 повітах з 1,019.000 населеня, викликав прикре вражінє в краю. Тимчасом той стан треває вже близько два місяці від хвилі утихомиреня всяких розрухів, хотяй в тім часі не було нї слїду якоїсь рецидиви. Ограниченє горожанських

свобід, здержанє дебіту навіть такій прасі, що виступала против розрухів, трудности, які ставлять зборам, ограниченє домового права і особистої свободи, здержують горожанську акцію для усмиреня збурених умів простолюдя; а був би се успішнійший спосіб заведеня ладу і супокою, чим виїмковий стан.

Передаючи так умотивовану просьбу, в імени депутациї промовив п. Романович. У відповідь на те пояснив намістник в довшій промові причини довшого треваня виїмкового стану і заявив, що після сумління і глибокого переконаня тепер не може ще на разі поставити внесеня на знесенє виїмкового стану.

Намістник сказав, що жаль єму дуже того, що в наслідок грізних забурень в краю мусіло прийти до заведеня безпроволочних судів в двох повітах, та виїмкового стану в західній Галичині. Внесенє на заведенє тих виїмкових розпоряджень зробив намістник на підставі докладного розсліду відносин в поодиноких повітах, набравши сумлінного переконаня, що нормальні способи не вистануть до успокоєня підбурених умів.

Намістник бажає усильно, щоби ті виїмкові розпорядженя були як найменше утяжливі і не дали відчути ся населеню, що шанує право і суспільний лад. З хвилею виданя сих розпоряджень передав намістник порученє властям, щоби виконуванєм виїмкового стану, строго об'єктивним і справедливим, стреміли до загального успокоєня умів і не поступали в нічім сторонничо на користь тої чи сеї партії.

Вісти про надужитя виїмкового стану, про якесь тенденційне переслідуванє деяких партій є просто неправдиві. Іменно подавано надзвичайно фальшиві і пересадні

вісти про видаленя з округа виїмкового стану. Намістник бажає і стремить до того, щоби виїмкові зарядженя тревали не довше, як конечно потрібно, однак не буде міг зробити внесеня на їх знесенє, доки найсумліннійше не буде переконаний, що можна се зробити не наражаючи краю на нові розрухи.

Однакож в теперішній хвили, як про те свідчать докладні інформації, уми ще на стілько підбурені, що знесенє виїмкового стану, котре подало би можливість численних, правдоподібно пристрастних дискусій на вічах і зібранях і то на тему послїдних розрухів, могло би стати також причиною поважної небезпечности. Отже тепер ще такого внесеня намістник не може зробити, чуючи на собі відвічальність, яка на нїм тяжить.

Що до завішеня діяльности присяглих судів зазначив намістник, що оно наступило доперва тепер як-раз тому, щоби се розпорядженє можна ограничити до мінімуму так під територіяльним, як і річевим взглядом. Так ограниченє се розпорядженє є конечною річю. Бо коли-б проступки, яких допускано ся в часі забурень, іменно случаи нищеня чужої власности, рабунку і т. д., судили судії присягли, т. є. переважно мужики, а по части жиди і міщани, то напевно роблено би закиди сторонничости, навіть коли-б присягли поступали найсумліннійше.

Можна би побоювати ся безкарности або евентуально пімсти в випадку більше строгого засуду. Зарядженє завішеня присяглих судів в тих границях не має жадної політичної цілі, а наступило виключно лише в інтересі забезпеченя безсторонного виміру справедливости.

За батькову вину.

Святочне дідове оповіданне.

Написав *Олександр Катренко.*

(Дальше.)

IV.

Оголосив себе новий господар Бабів Афтанасієм, чи по нашому Опанасом, Івановичем Удоткиним. Осїв ся, як тут і був й від разу запорядкував по своєму. Переіначив все до дрібниць; до гори ногами все перевернув. Наварив такого пива, накоїв такого дива, що на! І що воно, скажіть, як чоловік мастак, та ще й не простий, але з тих, що, мовляв, пройдишьвіт, що він ввесь сьвіт пройшов і назад повернув ся. Інчому, кажу, хай він ввесь вік морочив ся-б, і у голові не мелькнуло-б таке; зроду-б не вигадав того. А у нього, бач, де все й взяло ся! Як з води виринуло, миттю з'явило ся. Від дивовижі наші було тільки роти, наче ті нуцьвіриньки грачачі, роззвляють. Аж об поли руками бють ся, дивуючи ся, як то кацап, та орудує. Ну, нічого й казати, і молодцем же він себе показав, перше-на-перше взяв ся до могили. Порозчищав на ній між терном стежечки, понаспив на них жовтого пісочку, обік понаставлявав осліндів, подекуди покопав штучні грядочки, пообкладав їх зеленим дерном і понасівав і понасаджував ріжних гарних, пахучих

квіток. Он як! Удрав такій садок, що любо-весело! Наче й не у степови над шляхом, але де, сказати-б, у городі у Харкові, або що. Але пострівайте лишень, це ще не все; тому ще не край. Ось почувте, що далі буде! На самій вершині, де Баби, як з землі виріє, уродив ся будинок. Та який! Гарний, штучний ще й обмальований. Покрівля на ньому зелізна зеленого коліру. Чудасія, та й годі. Тепер бач, повело ся усюди, навіть і по слободах криють зелізом, тоді-ж те було всім на вдивовижу. Ніхто такого не бачив віде; хіба дехто, що у Харкові побував, але таких не багато трапляло ся. На покрівлі-ж застромили довгий і товстий зелізний гак, аршинів у два заввишки, а на ньому ще якась і птичка, теж з зеліза, сновигаєть ся; вітер подме на неї, а вона за ним і крутить ся. Заздалегідь було того, що починати ся проїздови людей у ярмарок, де й візьмуть ся у тому будинковий панянки. З Харкова, чи що, він їх привозив. Оселять ся там і живуть аж-аж-аж, доки послідній пан, повертаючи ся з ярмарку, пробіжить.

Це-ж, кажу, на курганови таке, а що-ж у самому дворови? Того й казати нічого! Чого тільки у нього там не було задля всякого. Хто чого тільки забажає, хто чого тільки просить, те все й є. Ні в чому ніколи нікому недостачі не було. Гусячого молока хіба тільки у нього й бракувало. Де-ж таки! Кілько повних у верх ріжними панськими наїдками і напїтками мажів прибувало з Харкова! Кухар навіть відтіля

горячого часу приїздив. Таке, кажу, завів Опанас Іванович серед шляху, що лихо! Без ярмарку ярмарок заснував серед степу, біля Бабів. Всіх панів, купців відібрав, відбив від інчих дворів; силкома принадив їх до себе. Пливом плинуть до нього. Аж не стямлять ся, аби-б тільки до Бабів добрати ся. Приїдуть, та ще й як! не то що переночував там, як слід би, та й далі, є ні. По кільки днів, інчі й по тижневи, а то й більш, тут застрявають. А чого? Вина, горілку пють, у карти на великі гроші гуляють. З панянками по могилі проходжують ся, розмовляючи, або у тому будинковий бенькетують з ними. Музику там слухають. Ледві й не забув сказати, що він привіз був з Харкова чималеньку якусь скриньку, покрутить її за ручку з боку, вона й грає. Органом зветь ся.

Еге, балують ся було у нього ті оттак, як чуєте, а Опанасови Івановичови від того й не лихо, далеко ні. Він знай набиває кишенью; заграбає було від них гроші не абияк лопатою. І як завів він таке від коли тільки прибув, так і ведеть ся воно вже скільки що року однаково. Літ пять вже, як він тут, і все оттак. Уже і сусіди його Писарівці, придививши ся, звикли до тих ріжних, які ні були, хитрощів його й покинули і дивувати ся. Одно тільки всім не переставало здавати ся незвичайним й що далі, то все більш збурювало ся ось яке питанє: Чого воно так зовсім чудно з тим Удоткиним. Де-ж пак, приїхав сюди, у чужий край, відколи, з чим і в чім прибув, миттю осїв ся, скільки

Вісти політичні.

Наради міністрів в Будапешті ведуть ся в глибокій тайні. Заким дійдуть які автентичні вісти о перебігу тих нарад до публичної відомости, мусять міністри зложити рапорт Короні. Се має стати ся в суботу і в тій цілі поїде Банфі до Відня. Перед тим можна всякі донесення дневників уважати за їх власні здогади або вигадки. Та вже і надоло прасі перекидане тих ріжних вістий і комбінацій. У всіх партій слідно горячкову нетерпелівість на висліди будапештських нарад, котра проявляє ся застереженнями против евентуальностей тих нарад, та зазначуванем свого партійного становища.

Linzer Volksblatt каже в справі угоди, що католицке народне сторонництво в своїм часі зовсім не годило ся на угодові предложеня так, як їх зробило правительство, але противно підносило против них поважні закиди. Колиб дійсно ті предложеня підчас теперішних пересправ мали змінити ся ще на гірше, тоді в жаден спосіб сторонництва не могло би згодити ся на таку угоду. Коли від правительства вийдуть нові предложеня, католицка народна партия розбере їх з цілою повагою і сумлінністю, а буде оглядати ся так само на великодержавне становище Австрії, як і на її господарські відносини.

Що до язикових розпоряджень пишуть Narodni Listy таке: На підставі певних інформацій можемо скостатувати з рішучістю, що вісти, мовби правительство перехилило ся на сторону лівниці а язикові розпорядження мали бути знесені, — безуслівно не відповідають дійсности.

В рішачючих кругах нема в тій хвили бесіди про внутрішню політику, а ціла увага звернена на переговори з Угорщиною. Поголобка про намірене знесення язикових розпоряджень є неправдива. Противно можна сказати з певністю, що основна і цілковита рівноправність чеської мови, що вже по більшій часті переведена в теперішних язикових розпорядженнях, видає ся остаточно запевнена і невідмінна.

Ся заява з «посольських кругів», як запевняє статя, має на цілі успокоїти підбурену опінію чеського народу супротив німецької агітації за знесенем язикових розпоряджень. Цікавою проявою в тім напрямі є віче Шенерериянців, яке відбуло ся минувшіою неділі в Аш. Посол Вольф виступив з такою острою промовою, що комісар загрозив розв'язанем віча. Вкінці оно ухвалило ось яку резолюцію:

Віче заявляє по вислуханю бесідників всіх німецьких сторонництв, що позаяк до тепер не наступило знесення нещасливих язикових розпоряджень, німецький нарід і єго представителі повинні дальше вірно стояти при хебській присязі. Віче висказує найглубшу погорду всім

тим німецьким послам, що вдавали ся з правительством в які-небудь переговори.

Дальше каже резолюція, що навіть по знесеню язикових розпоряджень опозиція і обструкція повинні тревати так довго, аж німецький нарід не буде мати безпечної запоруки, що в будучности нічо не вийде против Німців. Вкінці жадає резолюція заведення німецької мови яко державної. — Чи мало захотіли?

Не менше інтересна є сензаційна вість Magyar Orszag-a, що угорське правительство мало вислідити широкий заговор против Мадярів. Цілю того заговору має бути викликане національної агітації на Угорщині і злучене майоризованих там народів під окликом федералістичного устрою держави. Наміром того заговору є навязати відносини з народами так Австрії як і Угорщини.

В літі с. р. відбув ся в Карльсбаді з'їзд мужів довіря всіх народностей і там з'організовано приготовляючий комітет. Сей комітет прийняв на себе провід і організацію руху, який має повстати на Угорщині. Місцем центрального проводу має бути Відень. На друге гвіздо тої агітації назначено Прагу, звідки мав би виходити вплив на угорських Славян.

Брат чеського посла Дика підняв ся агітації в Білгороді. Також і Букарешт має агенцію того заговору. На Буковині один з волоських послів навязав зносини з провідниками угорських Волохів. Спільне виступлене тих всіх народностей назначено на з'їзді в Карльсбаді на день 1. грудня с. р. Того дня мають масові депутації ріжних народностей явити ся перед цісаря і разом з желанями внести свої скарги на мадярське гноблене.

Ціла ся казка виглядає дуже романтично, але хотий Мугуаг Orszag запевняє, що угорське правительство має вже в руках цілу сіть того заговору і навіть вже зарядило відповідні средства охорони — казка ся виглядає на чисту видумку без найменшої реальної підстави.

Справа Филиппинських островів мабуть не так борзо зійде з порядку дневного. Здає ся що Американці мають велику охоту забрати бодай часті тих островів. З Вашингтону доносять іменно, що в проєкті Мек Кінлія, виготовленім для делегатів в справі закінчення мира сказано, що Америка забере остров Люзон, а прочі острови вернуть назад до Іспанії під услівем, що Американці на інших островах будуть мати однакові права з Іспанцями і що Іспанія не відступить ніякого з Филиппинських островів якійсь иньшій державі. На сих островах мають сказати своє слово ще й тамошні повстанці. А що се слово важке, о тім довідали ся вже і самі Американці. Ген. Мерріт легковажив собі Агінальда і єго військо. Зато повстанці відступили від помочи при атаку на Манілю.

прожив і досі ані куди ні сам, а ніхто-ж тобі й до нього! Хіба сказати-б нема у нього ані рідного кутка на землі, ані рідної людини, ані нікого-ж в світі свого, навіть і земляка. Але це-ж не можливо воно так бути. Все-ж були у нього мати й батько, а може сестри й брати, але де-ж вони? І родив ся і виріс же він де-небудь, повинні бути й земляки. Невже-ж він відцурав ся від всіх? Або може навпаки всі від нього відкинули ся? Нехай й так, але-ж хоч те, хоч друге, а воно не тее... як знаєте, а це хто його знає й як. З добрим чоловіком не можливе-б таке стати ся. От такі, як кажу, питаія і відповіді несамохить залазали у душу кожному, тим же більш ще, що і не любили його вельми всі сусіди. Якось він сам, самим собою, своєю негарною уродою, і що найголовніше своїм неприхильним обертаннем до людей, відпихав від себе кожного-ж. Нелюдяний, по всяк час мовчазний і насуплений, не захоочував він нікого до відносин з собою. Або що-б, звичайно як поводить ся між нами, коли поділив ся-б він хлібом-солю з добрим людьми, а найпаче з сусідами. Куди там! того й не питаія з нього. Було, як сам-на-сам з ним, то безвільно аж моторошно тобі зробить ся. Здасть ся хоч би, спасиби йому що не догадував ся, тоді й гостювати-б почав, то, нехай йому, і у горлянку нічого-б не полізло. Коли-ж очи мав собі якісь олов'яні під густими і патлатими червоними бровами. Балакаючи з тобою про що би не було, він ні

коли не дивив ся на тебе, але все кудись поверх голови твоєї позирає не то у землю очи ветромить, або по боках ними пильнує. Неначе тебе тут слухає, а там десь щось інче бачить. Таке-ж червоне волосє, як і на бровах, було в нього і на патлатій голові. А що вже кудлата вона у нього була, так і казати нічого. Зроду мабуть ніколи і не підстригав ся. Патли ледві аж не по плечах сновигали ся. Ще-б тропешки й у коси заплітай і у попи йди. До того по своїй московській неохайности, чи і бачив він коли, гребінку; хоч раз на віку чи розчісував ся? А борода його! Тільки слава та, що борода. Волосина, дві, три й облічив ся, й вся. Натомість руки і пальці у волосях, навіть з вух, з носа й відтіля воно рижє і довге стремить. Шкура і на шиї й на руках і усюди у якихсь червоних плямах, як, нехай Господь милує, у земляної жаби. Не скажу вже, чи правда тому, чи ні, але натякали люди, ніби на потилиці у нього хтось вглядів широкого синього шрама; такого на позір, як буців хто колись його там ножакою полдсонув. Подейкували ніби він і волосє через те довге носив. Ховав, бач, того рудця ним від чужих цікавих очий. От такий був, як бачите, наш Опанас Іванович. Але був він дука, багатір. А що то, як гроші! що то як чоловік з ними, як у нього не порожня кишенька.

Дальше буде.

Американці побачили, що зле і американський конзуль з Гонг-Конг, котрий є особистим приятелем Агінальда, підняв ся був посередництва. Ген. Мерріт на то не пристав, але сам старав ся позискати собі на ново повстанці і се єму вже по часті удало ся. А вжеж-таки коли на порядку дневнім стане справа Филиппинських островів, то повстанці не схотять тихо сидіти. Під панованє Іспанії не схотять они знову вернути. Коли же Американці не схотять також забирати сих островів, а великі держави не пристануть на самостійність островів, то що тогди вийде з того? — Запутанина, котра остаточно бодай чи не скінчить ся таки тим, що Американці возьмуть і сі острови. З тою евентуальністю і евентуальністю якихсь запутанин з європейськими державами зачинають они вже числити ся і длятого старають ся вже тепер збільшати свою флоту.

Новинки.

— **Кандидати стану духовного** з львівської архієпархії мають в цілі прийняти до семінарії вносити свої поданя до 20 н. ст. вересня а 29 вересня явитись в Консисторії і піддатись іспитови.

— **Консисторія** розписала конкурє на посаду префекта закрестії при архикатедральній церкві св. Юра з речинцем до 15-го вересня.

— **Ювілейний дар для цісаря.** Заходом архієпископа Франца Фердинанда архієпископа австрійського дому постановили жертвувати цісареві Франц-Йосифови з нагоди 50-літнього ювілею єго панованя — природної величини кінний пам'ятник цісаря Рудольфа Габсбурского. Виконанє пам'ятника повірено професорови Цумбушови; місця на пам'ятник ще не вибрано, але після всякої імовірности пам'ятник стане на площі перед новою фасадною цісарского Бургу.

— **Міщани з Глинян** постановили з нагоди цісарского ювілею поставити в ново збудованій церкві іконостас за 2200 зр. Складки плинуть дуже щедро і то по 100 і 200 зр. Доси зложено 1.100 зр.

— **Ліси горять** в полудневій Франції. З Бордо доносять, що частинні бори під Бергантоном обняв пожар на просторони на 20 км. Єще сильніший пожар вибух в департаменті Лянд коло Лаксе. Labouheye і Ichoux. Огонь з дерев переніс ся на телеграфічні стовпи при залізничім шляху і на торові пороги, коли надїхав поїзд з Байони в напрямі до Сан-Себастьяну. Машиніст не теряючи протомности ума, пустив цілу пару до митомів і перевіз поїзд із скоростію стріли через море полумінній. Міг разом з палячем живцем упечи ся. На щастє нічо їм не стало ся, лише кількох подорожних захорувало від страшного горяча і диму. Пожар лісів повстав — як здає ся — в наслідок нечуваної спеки, яка до недавна панувала у Франції.

— **Щира сповідь Бісмарка.** Німецькі газети оголошують виїмок з листу Бісмарка, писаного до одної приятельки. Читаємо там: «Ніхто мене не любить. Я нікого не ушасливив — ані себе, ані моєї родини, в загальї ні одної живучої істоти. Зате унещасливив я дуже багатог людий. На мене спадає одвічальність за три війни, єсьм причиною смерті 80.000 людий, котрих оплакують родичі, сестри, наречені і т. д. і т. д.» — Бісмарківська праса дуже обурена по причині прилюдного оголошеня того уступу.

— **Трансльокація війска.** В осени наступить трансльокація кількох стоячих в Галичині залогою полків кавалерії. І так: 12. полк драгонів відїде з Кракова до Оломунца, а на єго місце прийде до Кракова 1. п. уланів з Відня. 10. п. драгонів відїде з Коломиї до Клятови, а до Коломиї прийде 9. п. драгонів з Черновець. 13. п. драгонів відїде з Ландута до Люв, 11. п. уланів зі Стрия до Тересівштадт. З 3. полку артилерії 12. компанія відїде з Перемишля до Ярослав, з 2. баталіону артилерії 4. комп. відїде з Ярослава до Більска.

— **Ц. к. красва Рада шнільна** перенесла суплєнтів в середних школах: Сим. Дозорцева з Бохні до Нов. Санча, Йос. Мічинського з Кракова до Бохні, дра Юр. Жулавского з Ясла до гімн. св. Анни в Кракові, Льва Кероньского з Нового Санча до гімн. св. Яцка в Кракові, дра Жигм. Запалу з Кракова до Подгуржа, о. Ант. Костецкого з Сянока до гімн. Франц-Йосифа у Львові, Теоф. Ступницкого з V-ої гімн. у Львові до гімн. в Тарнові, Йос. Пекарского з Коломиї до Станиславова, Ник. Судинського з Бродів до Бережан, Стеф. Федьова з Коломиї до Станиславова, Івана Пачовского з Кракова до Стрия, Гер. Фелиньского з Кракова до Сянока, Валер. Січинського зі Львова до Вадовиць, Йос. Яворского з Кракова до Бережан, Йосифа Срочинського зі Львова до I. гімн. в Перемишля, Володисл. Кричинського зі Львова до гімн. в Тернополи, Ом. Зарембу з III. гімн. у Львові до V.

Гімн. у Львові, Клявд. Білинського з вищої школи реальної у Львові до такої ж школи в Тернополі, дра Март. Ернста з V. Гімн. у Львові до IV. Гімн. у Львові, Йос. Блявта з IV. до V. Гімн. у Львові, Вал. Вілюша з IV. до II. Гімн. у Львові, Ад. Подвишинського зі Львова до Бродів, Петра Дропшовського з IV. до III. Гімн. у Львові, Людв. Петринського з IV. Гімн. до Гімн. Франц-Йосифа у Львові, Казим. Якля з Ярослава до Стрия, Йос. Крайника з Кракова до Ряшева, Сим. Смаля зі школи реальної у Львові до Гімн. в Самборі, Зен. Екгарта з реальної школи у Львові до Гімн. в Самборі, Анд. Колодця з Гімн. св. Анни до Гімн. св. Яцка в Кракові, Макс. Висньовецького з Кракова до Вадовиць.

— **Проходи Льва XIII.** так описує часопис Італія. Коли Папа хоче відбутися прохід, опускає звичайно свої комнати межі 7-а 8-ю рано, переходить до тронної салі і сідає до лектики. Їго одіж складає ся тоді з червоного плаща, накиненого на білу суканну, з червоного капелюха і палиці до підпирання з золотою головою. Двох швайцарів в галевім одязі з галібардами іде наперед, двоє офіцирів шляхотської гвардії іде за ними, відтак посуває ся лектика, несена чотирма служачими в двірських строях, а на конець ступають: дижурий камердінер і командант гвардії. Похід переходить скоро через льожі Рафаеля, коритарамі, почім головними сходами і дверми дістає ся до огороу. Швайцари і папські гвардисти, подібани на дорозі, салютують по військовому; инші особи приклякають і в тій поставі одержують папске благословенє. При огородній фіртці Папа, опершись на камердінері і одним з гвардистів, опускає лектику і пересідає до повоза, котрий там на него чекає. Повіз є вилоžený голубим адаманком. Проїхавши кусень дороги, Лев XIII. висідає і проходить ся пішки. Потім удає ся до свого літнього мешканя в огороді, звідки вечером, при тім самім церемоніялі, вертає до своїх комнат на замку.

— **Скандал в домі гри.** На днях явив ся в домі гри в Остенді якийсь барон, Москаль, в товаристві одної дами, Московки і в короткім часі програв цілий свій масток — зверх одного мільона. Відтак при помочи якогось Мало-Азійця украв він марки до грона і зачав дуже щасливо відгравати ся. Однакж вскорі обманство викрито і Москаля разом з дамою і Азійцем арештовано.

— **Убийство.** В Милкові, селі повіта чешанівського, в ночи з 17-го на 18-го, тамошний селянин Іван Павелко положив ся паний при брамі загороди Гаврила Маслянки. В сні хтось ударив Павелка колом так сильно в голову, що той другого дня помер. Підозрілого о то убийство селянина Івана Леховича увязнено.

— **Утонув в купели.** Дня 16-го с. м. 11-літний Роман Сідерко, син селянина з Махнова, пішов до ставу купати ся. Певний своєї штуки илivanja відплив він за далеко від берега і діставшись на багна, втерав сили і утопив ся.

— **Страшна смерть.** Державець дїбр Бжостівка, в пов. любартівскім, коло Варшави Вінк. Арцішевский, зближив ся до бугая на пасовиску, хотячи єму дати кавалок хліба. Роздражнений бик пірвав Арцішевського на роги, повалив на землю, страував єго і випустив з черева внутрєнності. Нещасний по кількох годинах серед страшних мук віддав духа.

— **З нужди і голоду.** Перед звичайним трибуналом у Львові ставав передвчєра робітник з цєгольні Йосиф Мариняк, обжалований о се, що украв зі стриху незамешканого жидівського дому дві подушки і перину, в загальній вартости 40 зр. Обжалований признав ся до вини і представив справу так: Заставив він у одного жиди за 2 зр. подушку. Гроший не взяв, лише 12 кгр. кукурузи в зерні. Довгу не мав чим в своїм часі віддати; пізніше, хотяй хотїв звернути жидови гроші, подушка вартости 10 зр. пропала. У того самого жиди зігнів єму давніше заставлений кожух. Мариняк довг віддав, а з кожуха вартости 14 зр. дістав самі кусники. Тепер був голодний, злакомив ся і украв. Громада виставила єму як найліпше свідощтво: пильний, тверезий, має жінку і кількоро дїтїй, отже з нужди й голоду краде на передівку. Трибунал засудив єго на 3 місяці вязниці.

— **Укарана бута.** В Ішль перебував славний голяндський фортепьяніст М. Sievsking і давав два концерти. Оноді Сівскінг стрїнув на улиці сьвященника, ідучого з Найсв. Тайнами і не скинув капелюха. На упімвєне сьвященника, щоби відкрив голову, дав обидливу відповідь. Донесено о тім поліції, котра велїла музика арештувати. Але ще того самого вечера мав Сівскінг давати концерт, а білети були вже розпродані, отже щоби не робити заводу публіці, арештованє відложено. Через цілий час концерту стояв жав-

дарм з багнетом в салі і зараз по укінченю концерту відвів Сівскінга до арешту. В цілім Ішлю та справа викликала велике вражєнє. Очевидно, що ліберальні і жидівські часописи користають з того, нападають на сьвященство і беруть в оборону Сівскінга. На разі бутного музика випущено за кавцією на вільну стопу, а карна розправа против него, відбуде ся в найблизших днях.

— **Грім при картах.** З Тотіс на Угорщині доносять, що в тамошнім касині, підчас бурі, грім ударив в зелений столик, при котрім трєх панів грало в карти. Фабрикант Фішер відїс попаренє, др. Лєор стратив слух, а др. Бірок осліп.

— **Огні.** В Городку, в самій середині міста вибух оноді вечером пожар і знищив 25 будиноків разом зі всіми засобами збіжа. — Село Коронуж, повіта рудецкого, згоріло перед кількома днями майже до тла. — В Підволочисках згорів оноді один готель.

— **Дирекция жєньської учительської семинарії у Львові** повідомляє, що письменний іспит зрілости для тих екстерністок, котрим позволено скласти іспит зрілости по фєриях, розпічнє ся дня 2-го вересня с. р. Рівнож повідомляє Дирекция кандидатки, призначені до іспиту поправчого, що той іспит відбуде ся дня 5-го вересня.

— **Андре.** З Гамерфєсту доносять, що всякі стараня виправи, вислані на Острі Шпілі (Spitzberg), щоби вишукати слїди Андре-го, лишились без успїху.

— **Битва грачів з поліцією.** В Moultren, в провінції Георгії північної Америки хотїла поліція замкнути дїм гри, до котрого приходило багато муринів. Муриня постановили тому оперти ся, а відтак повстала формальна бійка, в котрій упало кількасот вистрїлів. Остаточнє поліції удало ся розігнати муринів, з котрих 8 убито.

— **Чим гасити спрагу?** В Норвегії уживають робітники при праці на поли напою, вивареного з мішанини гербати з овочєвим соком. Сей напїй гасить дуже добре спрагу, відєсвіжує сили, а не роздражняє нервів і тим причинає ся дуже до піддержаня жваности при роботі без лихих наслідків для здоровля. Гербата, яку дають Норвежці до того напою, не є хїнським зїлем або подібним чаєм, що надмірно ділає на нерви і через довше уживанє ослабляє їх, але є се вивар з таких зїль, що кождий може собі сам їх назбирати. Ся гербата робить ся іменно з мішанини листя суниць, ожин і малин. Коли приправити таку гербату в належитий спосіб, она не ріжнить ся багато ані смаком, ані запахом від хїнського чаю, а не має тих шкідливих прикмет, які визначають хїнський чай.

При літній роботі в поли справа заспокоєня спраги є дуже важна. Звісна річ, що в спеку при праці не смакує робітникови жадна страва, хотяй нічо поживного не їв через довший час. Звичайно шукають причини тому в надмірнім науруженю фізичних сил. Робітник шукає утихомирєня голоду в люльці або папиросі, а їсти не може, готяй голодний. Причина того не змученє, але недостаточнє заспокоєнє спраги.

Через здержуванє від заспокоєня спраги в часі фізичної праці обнижаємо перемїну матерії, а через те і правильнє відживлюванє тіла. Бо коли не стараємо ся доповнити влиних частей тіла, що улітають з нашого тіла через почєне, мусьєть висихати мяснї тканки, а коли се ставє ся надмірно, так може наступити поражєнє від сонця.

Звичайним напїтком на поли є вода і то не завсїгди кринична. Між пільними робітниками дуже часті випадки хобоби від «нездорової води». Але навіть і «здорова вода», коли єї пити за богато, не є добрим напїтком, бо розрїджає жолудковї соки і перешкаджає правильному травленю. Вода з оцтом є також небезпечною мішаниною, бо добрий одєт належить нїм до рїдкости, а звичайно виробляють єго з нездорових перетворів і квасів, що можуть тільки зашкодити здоровлю. Інші напїтки, як пиво, содова вода є за дорогі для робітника, а попри свої шкідливі свїйства, ще і не дають певности, чи зроблені із здорових інгредієнцій, та чи при їх фабрикації заховано потрібну чистість. Пиво роблять часто броварники зі всього иньшого, тільки не з хмєлю та солоду, а содова вода, препарована в мідяних начинях, часто затроєна аршеником, котрий творить ся на міді.

Так отже сей здоровий, а дешєвий норвеський напїй, про який ми згадувати на початку, повинен би увїйти у нас в уживанє. Господар може без великого заходу казати назбирати того листя, висушити єго на сонци, а у живна напарити спорий котел тої домашної гербати.

Відтак треба єго відолжати в яку посудину і заправити кількома цитринами, котрі в літі дуже дешєві, або соком з вишень, черниць, малин і т. п. Такий напїй не коштовав би нічо, а зробив би велику прислугу робітникам і господарєви, бо при довгїм здоровлю і жвавих силах праця ішла би успїшнійше.

— **Дрібні вїсти.** Начальний директор почт і телеграфів, радник двору п. Іван Сеферович, вїхав на 6-тижнєву відпустку. Управу дирекції почт і телеграфів обняв старший почтовий радник п. Габерлє. — Православний сьвященник Г. Чупуч в Будапєшті, засуджений на рік вязниці за спроневірєнє 2000 злр. з церковних фондів, відобрав собі перед двома днями житє. — Deutsches Volksblatt розпустив фалшиву, на нічїм не оперту вїсть, що намєстник Галичини гр. Лев Пінїньский має небавом уступити із свого становища, бо чує ся при сповнюваню обовязань загато утомлєним. — В затопленій копальни вугля в Соснівци, на прускїм Шлеску, втратило житє 300 гірників. — В понєділок дня 22. с. м. о 9-їй годині вечером перелєтїв понад Львовом в напрямі полуднєво західнім бальон з ріжнобарвним свїтлом.

Телеграми.

Вїдень, 24. серпня. N. fr. Presse доносить, що гр. Тун рішучо опирає ся скликаню ради державної. Колиб рада державна мусїла бути скликана, хоче ограничити єї діяльність виключно лише на вибір квотової денутации.

Будапєшт, 24. серпня. Нинї о год. пів до 12. в полуднє розпочали ся обосторонні конференції міністрів. З угорєкої сторони беруть в них участь міністри Lukacs, Daniel, Daranyi, з австрійської сторони Kaizl і Baernreiter разом з обома президентами. По скінченю ранїшних нарад запросив бр. Банфі усїх на обїд; опїсля ішли дебати дальше. Всякі пертрактації держать міністри в строгій тайні.

Прага, 25. серпня. Вчєра ішли дальше наради чєско-славянського католицкого вїча. Між иньшими прийнято ресолюцію, котра жадає приверненя сьвітської власти Папи римского. Рєзолюция осуджує також новїтний театр, особливо реалїстичні штуки, а також култ Гуса. Нинї наступить замкнєнє вїча.

Мадрид, 25. серпня. Кабінєт постановив внести протєст до Вашингтону против поведєня повстанців на Кубї; мимо завішеня зброї, они безнастанно атакують менші іспанські відділи війська. Коли Американці не будуть в силі змусити повстанців до занєханя воєнних кроків, правитєльство поручить генєральним губернаторам, щоби в кождім пооднокім случая відпирали збрїйною силою напасти повстанців.

Царгород, 25. серпня. З Батут виправило ся на Кипр на покладі корабля «Дуро» 200 російських ємігрантів, котрі належать до перєслїдованої в Росії секти Духоборців. Загалом хоче 3000 тих російських сектарїв перєселити ся на Кипр.

Каїро, 25. серпня. Більша половина англїйско-єгипєтєської армії відиравила ся вже з табору під Атбарою і находить ся тепер разом з головним командантом ген. Кїтшенєром під Нафі. Рїшучого атаку Дервишів очікують коло 10-го вересня.

Вашингтон, 25. серпня. Президент Мас Кінлєу дав інструкцию членам мирової комісії, щоби безуслївно обставали за анекєсню бодай одного острова Люзон з островів Филиппїнських.

Ню-Йорк, 25. серпня. З Ронсе на Порторїко доносять, що тубильці в богато околицях нападають на Іспанців, ріжуть їх і рабують. Тамошні письма накликують до кровавої пімєти на дотеперїшних властитєлях острова. Американське військо мусить боронити Іспанців. В Сото зрабовано банк іспанський; Американці увязнили 53 учасників забурєня.

Кавчуковий плястер

на нагнітки.

13

Плястер той не посїдає ніяких шкідливих ані драстичних складників і ділає скоро, певно і лагідно, не справляючи ніякого болю.

Цїна пуделка 30 кр.

Головний склад в аптиці

164 195-?

Жигм. Рукєра

під „Срібним Орлом“ у Львові.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп. особ.	приходить о годині		посп. особ.	відходить о годині	
1:50	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з голови двірця	
	7:30	" Зимної води від 8/9 до 11/9 влучно	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)	
	7:40	" Янова	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)	
	7:55	" Сокала і Рави рускої	8:50	" " " Варшави	
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9:15	" Скольного від 10/9 до 31/9 вл.	
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,	9:25	" Янова	
	9:05	" Кракова від 15/9 до 15/9 влучно	1:55	" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
	10:35	" Іцкан, Сучави	2:08	" " " з дв. Підзамче	
	10:45	" Ярослава, Любачева	9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала	
	1:01	" Янова	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави	
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	12:05	" Янова від 1/9 до 19/9 тільки в нед. і сьв.	
	1:40	" Скольного, Стрия (Гребенова в. 10/9 до 31/9)	2:15	" Брухович від 8/9 до 11/9 " " "	
1:50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту) " " "	
2:15	—	" Підволочиск (Києва, Одесси) на дв. Підз.	2:50	" Кракова (Відня, Берліна)	
2:30	—	" " " на дв. гол.	3:00	" Стрия, Скольного тільки від 1/9 до 30/9	
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.	3:11	" Янова	
	5:25	" " " на дв. гол.	3:16	" Зимної води тільки від 8/9 до 11/9 вл.	
	5:40	" Іцкан, Сучави	3:26	" Брухович " " " "	
	5:55	" Сокала, Белзця і Любачева	4:55	" Ярослава, Самбора через Перемішль	
Ніч			Ніч		
3:10	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	
	3:30	" " " на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:10	" Кракова (Відня)	6:20	" Янова від 1/9 до 19/9 тільки в нед. і сьв.	
	7:57	" Янова від 1/9 до 19/9 і від 19/9 до 30/9 щодень	6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави	
	8:12	від 1/9 до 15/9 вл. тільки в неділю і сьвята	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	8:31	" Брухович тільки від 8/9 до 30/9 і від 16/9 до 11/9	6:55	" Тернополя з двірця головного	
	—	від 1/9 до 15/9 влучно	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)	
	8:53	" Янова від 1/9 до 19/9 тільки в будні дні	7:10	" Сокала, Рави рускої	
8:45	9:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	7:15	" Тернополя з двірця Підзамче	
9:39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	8:40	" Янова від 1/9 до 30/9 і 16/9 до 30/9 вл.	
9:45	—	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	щодень, від 1/9 до 15/9 в нед. і сьвята		
9:55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави	
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	11:00	" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
	12:15	" Скольного, Калуша, Борислава.	11:27	" " " з дв. Підзамче	

ЗАМІТКА: Пера нічга числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейскій рїзнить ся від часу львівского о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 26 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. вел. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) удїляє пояснєнь в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Важне для родичів!

Приїме ся **одного або двох учеників** на мешканє з удержанєм. Добра опіка запевнена. Адреса: **Евстахій Данилюк** у Львові, ринок ч. 40. П. поверх.

1000 туюток цигаретових з 1 зр. поручає фабрика туюток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Льві, лиця Галицька число 12. Замавляючим 5.000 туюток разом опакованє і відсилка franco.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконє мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах

Рівнож приймає репарації калюшів. — З провінції вистанє старий оказ на міру. 136 81—140

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі апарати, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках **против шкідливых огневиых.**

»Дністеръ« вступив в 6-тий рік своєї діяльності з **збільшеними** фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 виносить:

Фонд резервовий . . . 73.874 зр. 47 кр.	} 176.143 зр. 87 кр.
Резерва премій . . . 52.269 „ 40 „	
Фонд основний . . . 50.000 „ — „	

Виплачені **шюди** до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи »Дністра« дуже умірковані, услїва обезпечєнь користні, а шкоди ліквідують ся безпроблемно. Полїси »Дністра« приймає Банк краєвий при **пожичках гіпотечних.**

На житє можна обезпечитись через »Дністеръ« в **Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові**, котре дає найкористнійші услїва, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає полїси і квїти в рускїм язїці.

Товариство взаїмного кредиту »Дністеръ«, стоваришенє з обмеженою порукою, удїляє **пожички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні** за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителїв, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від **членів третих осіб по 4 1/2%.** Удїл членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і **пожичку дістати** може тільки член обезпечений в »Дністеръ«. Інформацій удїляє Дирекція листовно.

Зголошеня о удїленє агенцій в окрестностях і **де нема** близько агентів »Дністра«, **приймає ся.**

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

Новість! Новість!

„Дальновид“ (законно охоронений!)

Той дуже знаменито зладжений дальновид дає **10-кратне** побільшенє, яке лучає ся тільки при польових далековидях. **Над подив великав дальновидь!!** Всюди незмірні успіхи!! Особливо в подорожах і на чрогульках і т. п. **Одна проба перевищить всякі оживаня.** Цїна удивляючо низка лише **2-75 зр.** (франко) в елегантнім етяї. Висилає за надїланєм готівки, (також марками) або за послїплатою

C. SCHOLZ,
Wien, II, Kleine Pfarrgasse 31.

Просимо при замовленях покликати ся на нашу газету.

КАІНІТ.

З поручєня Високого Соїму урядив Краєвий Заряд продажі соли

склади каїніту

в слїдуючих місцевостях: в Білій, Белзі, Бохні, Бродах, Бжеску, Березові, Ходорові, Хшанові, Дембіці, Горлицях, Грибові, Ярославлі, Яслі, Яворові, Камінці Струмиловій, Кольбушовій, Кракові (Торговельний союз рільничих кружків ул. Пиарска 4.), Кросні, Лимановій, Любачові, Львові (Торговельний союз для рільничих кружків і сїльских склепів ул. Паньска 22), Ланьцуті, Мельци, Мостисках, Мисленичах, Новім Сончи, Олешницях, Перемишлі, Радехові, Раві, Рогатині, Розвадові, Ряшеві, Самборі, Сендзішові, Сїнявій, Соколівці, Станиславові, Стрию, Тарноберегу, Тарнові, Вадовицях, Величці, Золочеві і Жидачеві.

Ті склади получені з краєвими заступництвами продажі соли і заосмотрені таблицями і краєвим гербом.

Склади обовязані продавати каїніт у всякій жаданій скількості, почавши **від 1 сотн. метра і без всяких формальностей.**

Вагонами доставляє каїніту **без дочислюваня** провізїї краєве бюро спедиції соли і каїніту в Калуші.

Се бюро, а так само і Краєвий Заряд продажі соли у Львові подає на жаданє безплатно всякі виясненя, блянкети, карти замовлень і брошурку, обясняючу ужите каїніту. В тій брошурці подані також датї, з котрих кожний купуючий може без трудности сам обчислити, кїлько буде єго коштувати жадааний каїніт. Такі брошурки можна також дістати в кождім Видїлі повітовім.

Краєвий Заряд продажі соли (при Видїлі краєвим) у Львові.

Herder'sche Verlagshandlung, Freiburg im Breisgau. — B. Herder, Wien I, Wollz. 38

Soeben ist erschienen und durch die alle Buchhandlungen zu beziehen:

Преданіє церковное и русская богословская литература. Критическое сопоставленіє (по поводу критики на книгу »о церкви«). **(Die kirchliche Ueberlieferung und die russische theologische Literatur.** Eine kritische Gegenüberstellung [aus Anlass der Kritik des Buches „Ueber die Kirche“]). gr. 8°. (VI u. 584 S.) M. 4.

Jeder, der sich für die Frage der Wiedervereinigung der Kirchen interessiert, wird nicht umhin können, das Erscheinen des vorliegenden russischen Buches mit Freuden zu begrüßen. Es beabsichtigt nachzuweisen, wie künstlich die Kluft ist, welche, nach der Meinung der russischen Theologen, die römische Kirche von denen des Orients trennt.